

Datum van inontvangstneming : 29/04/2014

Zaak C-143/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

26 maart 2014

Verwijzende rechter:

Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

18 december 2013

Verzoekende partij:

TMK Europe GmbH

Verwerende partij:

Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

**FINANZGERICHT
BERLIN-BRANDENBURG
BESCHIKKING**

[OMISSIS]

In de zaak

TMK Europe GmbH, [OMISSIS] Keulen,

verzoekster,

tegen [OMISSIS]

Hauptzollamt Frankfurt (Oder), [OMISSIS] Frankfurt (Oder), [OMISSIS]

verweerder,

betreffende invoerrechten

heeft het Finanzgericht Berlin-Brandenburg – 1e Senat – op 18 december 2013 het volgende beslist [OMISSIS]:

1. De behandeling van de zaak wordt geschorst.
2. Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag van uitlegging van het gemeenschapsrecht:

Is verordening (EG) nr. 2320/97 van de Raad van 17 november 1997 tot instelling van definitieve antidumpingrechten op de invoer van bepaalde naadloze buizen en pijpen van ijzer of van niet-gelegeerd staal, van oorsprong uit Hongarije, Polen, Rusland, de Tsjechische Republiek, Roemenië en de [Or. 2] Slowaakse Republiek, tot intrekking van verordening (EEG) nr. 1189/93 en tot beëindiging van de procedure met betrekking tot dergelijke invoer van oorsprong uit de Republiek Kroatië (PB 1997 L 322, blz. 1) ongeldig omdat de Commissie in weerwil van de eisen betreffende de vaststelling van schade die voortvloeien uit artikel 3, lid 7, van verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB L 56, blz. 1), van het bestaan van schade is uitgegaan zonder in dat verband in aanmerking te nemen dat zij op grond van een onder meer op basis van artikel 14, lid 3, van verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, Eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag (PB 1962 nr. 13, blz. 241), genomen, niet bekendgemaakte beschikking van 25 november 1994 (zaak IV/35.304) een onderzoek heeft ingeleid betreffende het eventuele bestaan van concurrentieverstorende gedragingen betreffende buizen en pijpen van niet-gelegeerd staal die mogelijkwjs in strijd zijn met artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte van 2 mei 1992 (PB 1994 L 1, blz. 3)?

Motivering:

I.

In geschil tussen partijen is de geldigheid van een antidumpingverordening.

1. De rechtsvoorgangster van verzoekster deed in de jaren 2001 tot en met 2003 bij verweerder aanmelding van meerdere partijen onder GN-code 7304 3199 000 vallende pijpen van uiteenlopende aard („naadloze pijpen met rond profiel, van ijzer of van niet-gelegeerd staal, koud getrokken of koud gewalst”) met oorsprongs- en verzendingsland Rusland teneinde deze in het vrije verkeer te brengen. Verweerder stelde daarvoor – naast douanerechten en belasting over de toegevoegde waarde bij invoer – antidumpingrechten vast ter hoogte van in totaal 375.178,13 EUR. Hierbij baseerde hij zich op verordening (EG) nr. 2320/97 van de Raad, waarin de definitieve antidumpingrechten op de invoer van bepaalde

naadloze buizen en pijpen uit onder andere Rusland waren vastgelegd op 26,8 % (van de nettoprijs franco grens Gemeenschap, niet ingeklaard).

Bij schrijven van 18 november 2003 verzocht de rechtsvoorgangster van verzoekster om teruggave van de geïnde antidumpingrechten en voerde zij in dat verband in eerste instantie aan dat zij de pijpen destijds in weerwil van haar eigen rechtsopvatting had aangemeld als producten waarvoor antidumpingrechten verschuldigd waren omdat zij strafrechtelijke gevolgen vreesde. Verweerder wees het verzoek om teruggave bij beschikking van 13 april 2005 af vanwege de door verzoekster in haar douaneaangiftes gedane verklaringen betreffende de eigenschappen van de ingevoerde buizen en pijpen en het feit dat geen monsters waren genomen.

[Or. 3] Het binnen de termijn tegen die beschikking aangetekende bezwaar verklaarde verweerder bij beschikking van 29 oktober 2010 ongegrond. Verzoekster stelde vervolgens op 26 november 2010 beroep in bij het Finanzgericht Berlin-Brandenburg.

2. Verzoekster stelt thans – zonder te verwijzen naar de daadwerkelijke eigenschappen van de ingevoerde pijpen – dat verordening (EG) nr. 2320/97 van de Raad geen geldige rechtsgrondslag was. Uit de op 6 juni 2003 bekendgemaakte beschikking van de Commissie 2003/382/EG van 8 december 1999 is gebleken dat verschillende gemeenschapsproducenten van buizen en pijpen van niet-gelegeerd staal inbreuk hadden gemaakt op artikel 81, lid 1, EG-Verdrag. Vervolgens is bij de op 16 juli 2004 in werking getreden verordening (EG) nr. 1322/04 van de Raad de heffing van antidumpingrechten uit hoofde van verordening (EG) nr. 2320/97 opgeschort. Aanleiding voor die opschorting was het feit dat de oorspronkelijke antidumpingprocedure en de procedure inzake de concurrentieverstorende gedragingen van gemeenschapsproducenten elkaar ten dele overlaptten.

Verzoekster wijst erop dat schade slechts kan worden vastgesteld indien de invoer met dumping of subsidiëring door het effect van de dumping of de subsidiëring schade veroorzaakt, dat wil zeggen aanmerkelijke schade aan een gevestigde bedrijfstak van de Gemeenschap toebrengt of dreigt toe te brengen of een aanzienlijke vertraging bij de vestiging van een bedrijfstak meebrengt. De schade die wordt veroorzaakt door andere factoren die, afzonderlijk of gecombineerd, eveneens nadelige gevolgen hebben voor de bedrijfstak van de Gemeenschap, mag niet aan de bedoelde praktijken worden toegeschreven. Indien de Commissie naar behoren rekening had gehouden met de bekende concurrentieverstoreningen en het feit dat de markt- en prijssituatie door het kartel was scheefgetrokken, dan had zij moeten vaststellen dat de gevolgen voor de bedrijfstak van de naadloze buizen en pijpen van staal niet konden worden toegerekend aan de buiten de Gemeenschap gevestigde producenten. De litigieuze verordening zou in dat geval niet zijn vastgesteld, in elk geval niet in de vorm waarin zij thans is gegoten.

Verzoekster verzoekt het Finanzgericht Berlin-Brandenburg (hierna: „verwijzende rechter”):

de aanslag van 13 april 2005 in de vorm van de beschikking op bezwaar van 29 oktober 2010 nietig te verklaren en verweerder te verplichten tot teruggave, op basis van de aanvullende douaneaangiftes [er volgt een lijst van 18 douaneaangiftes],

[OMISSIS]

[OMISSIS] **[Or. 4]**

van de op de grondslag van verordening (EG) nr. 2320/97 betaalde antidumpingrechten.

Verweerder verzoekt de verwijzende rechter

het beroep te verwerpen.

Verweerder stelt met de heffing van de litigieuze antidumpingrechten vigerend Unierecht te hebben uitgevoerd.

II.

De bevoegde Senat schorst de procedure met analoge toepassing van § 74 van de Finanzgerichtsordnung (wetboek van fiscale procedure) en verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie overeenkomstig artikel 267, eerste volzin, sub b, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) zich uit te spreken over de in het dictum genoemde prejudiciële vraag.

1. Relevante regelgeving

Volgens de Senat zijn de volgende Unierechtelijke bepalingen van belang met het oog op de beslechting van het geding:

a) Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB 1996 L 56, blz. 1; hierna: „verordening nr. 384/96”)

„Artikel 3 – Vaststelling van schade

[...]

2. De vaststelling van schade is gebaseerd op positief bewijsmateriaal en houdt een objectief onderzoek in van a) de omvang van de invoer met dumping en de gevolgen daarvan voor de prijzen van soortgelijke producten

in de Gemeenschap en b) de gevolgen van deze invoer voor de bedrijfstak van de Gemeenschap.

[...]

6. Aan de hand van het overeenkomstig lid 2 voorgelegde relevante bewijsmateriaal moet worden aangetoond, dat de invoer met dumping schade in de zin van deze verordening veroorzaakt. Hierbij moet meer in het bijzonder worden aangetoond, dat de overeenkomstig lid 3 vastgestelde omvang en/of prijzen de in lid 5 omschreven gevolgen hebben voor de bedrijfstak van de Gemeenschap en dat deze gevolgen **[Or. 5]** als aanmerkelijk kunnen worden aangemerkt.

7. Andere gekende factoren dan de invoer met dumping die de bedrijfstak van de Gemeenschap terzelfder tijd schade toebrengen, worden ook onderzocht, om te voorkomen dat de door deze andere factoren veroorzaakte schade overeenkomstig het bepaalde in lid 6 aan de invoer met dumping wordt toegeschreven. Relevant in dit verband zijn onder andere de hoeveelheden en de prijzen van de niet tegen dumpingprijzen verkochte invoer, een inkrimping van de vraag of wijzigingen in het consumentengedrag, handelsbeperkende praktijken van en de concurrentie tussen buitenlandse producenten en producenten in de Gemeenschap, technologische ontwikkelingen en exportprestaties en productiviteit van de bedrijfstak van de Gemeenschap.

[...]

b) Verordening (EG) nr. 2320/97 van 17 november 1997 tot instelling van definitieve antidumpingrechten op de invoer van bepaalde naadloze buizen en pijpen van ijzer of van niet-gelegeerd staal, van oorsprong uit Hongarije, Polen, Rusland, de Tsjechische Republiek, Roemenië en de Slowaakse Republiek, tot intrekking van verordening (EEG) nr. 1189/93 en tot beëindiging van de procedure met betrekking tot dergelijke invoer van oorsprong uit de Republiek Kroatië (reeds aangehaald; hierna: „verordening nr. 2320/97”):

„Artikel 1

1. Op de volgende invoer van oorsprong uit Hongarije, Polen, Rusland, de Tsjechische Republiek, Roemenië en de Slowaakse Republiek worden definitieve antidumpingrechten ingesteld:

a) naadloze pijpen van ijzer of van niet-gelegeerd staal, van het soort gebruikt voor olie- of gasbuizen, met een uitwendige diameter van niet meer dan 406,4 mm (thans in te delen onder de GN-codes 7304 10 10 en 7304 10 30);

b) naadloze pijpen met rond profiel, van ijzer of van niet-gelegeerd staal, koud getrokken of koud gewalst, andere dan precisiebuizen (thans in te delen onder GN-code 7304 31 99);

c) andere pijpen met rond profiel, van ijzer of van niet-gelegeerd staal, andere dan met schroefdraad of van schroefdraad te voorzien, met een uitwendige diameter van niet meer dan 406,4 mm (thans in te delen onder de GN-codes 7304 39 91 en 7304 39 93).

2. Het definitieve antidumpingrecht van toepassing op de nettoprijs, franco grens Gemeenschap, vóór inklaring, is als volgt vastgesteld: **[Or. 6]**

Land	Producent	Recht (%)	Aanvullende Taric-code
[...]			
Rusland	Taganrog Metallurgical Works	26,8 %	A039
	Pervouralsky Chelyabinsk Plant	26,8 %	A040 A041
	Novotrubny Tube-Rolling	26,8 %	A999
	Andere	26,8 %	
[...]			

Hoofdstuk B van de considerans van verordening nr. 2320/97 met het kopje „BETROKKEN PRODUCT” luidt onder andere als volgt:

„1. Betrokken product

(11) Het gaat bij beide onderzoeken om:

- a) naadloze buizen, van ijzer of van niet-gelegeerd staal, van het soort gebruikt voor olie- of gasbuizen, met een uitwendige diameter van niet meer dan 406,4 mm;
- b) naadloze pijpen met rond profiel, van ijzer of van niet-gelegeerd staal, koud getrokken of koud gewalst, andere dan precisiebuizen en;
- c) andere pijpen met rond profiel, van ijzer of van niet-gelegeerd staal, andere dan met schroefdraad of van schroefdraad te voorzien, met een uitwendige diameter van niet meer dan 406,4 mm,

thans in te delen onder de GN-codes 7304 10 10, 7304 10 30, 7304 31 99, 7304 39 91 en 7304 39 93.

[...]

Hoofdstuk C van de considerans van verordening nr. 2320/97 met het kopje „DUMPING“ luidt onder andere als volgt:

„ANTIDUMPINGONDERZOEK

[...]

4. Rusland

a) Samenwerking

(29) [...]

De Commissie blijft echter van oordeel dat de Russische bedrijven geen nauwkeurige, volledige informatie in de gevraagde vorm hebben verstrekt en derhalve niet langer aanspraak kunnen maken op het recht om in het onderzoek te worden beschouwd als samenwerkende partijen. Hoewel sommige antwoorden inderdaad uitvoeriger waren dan andere, bleken ze alle **[Or. 7]** op één belangrijk punt tekort te schieten: gezien de wijze waarop de individuele producten en verrichtingen samen waren gegroepeerd kon de Commissie noch de normale noch de exportprijs nauwkeurig vaststellen. Nadat de Commissie hen op de hoogte had gebracht van haar besluit artikel 18 van de basisverordening toe te passen, verstreekte een aantal bedrijven verdere informatie en andere nieuwe of aangepaste informatie, zelfs na de publicatie van de verordening voorlopig recht. Dit doet echter niets af aan het feit dat de informatie die de Commissie binnen de termijn voor het indienen van antwoorden in haar bezit had, voor alle zes bedrijven onvoldoende werd geacht. Het zou discriminerend zijn ten aanzien van de andere belanghebbende partijen die hun medewerking verleenden aan het onderzoek wanneer rekening werd gehouden met informatie die dagen, weken en soms zelfs maanden na het verstrijken van de termijn voor het indienen ervan werd ingediend.

De conclusies van de Commissie worden derhalve bevestigd.

b) Dumpingmarge

(30) De Commissie berekende opnieuw de Russische dumpingmarge door gebruik te maken van dezelfde normale waarden als die welke gebruikt werden bij de herziening van de marge voor de overige Tsjechische bedrijven (zie overweging 18). Op deze basis kwam men tot een

dumpingmarge, uitgedrukt als een percentage van de waarde van de invoer cif, franco grens Gemeenschap, van 26,8 %.”

Hoofdstuk E van de considerans van verordening nr. 2320/97 met het kopje „SCHADE” luidt onder andere als volgt:

„[...]”

3. Invoer met dumping

c) Prijzen van de invoer met dumping

- (55) De gegevens die werden onderzocht om de prijsontersbieding met betrekking tot de exportlanden te kunnen vaststellen, hadden betrekking op het onderzoekstijdvak. Hiertoe werd een vergelijking gemaakt tussen de gewogen gemiddelde verkoopprijzen van de exportlanden in kwestie en de gewogen gemiddelde verkoopprijzen van de communautaire producenten voor de desbetreffende naadloze buizen van staal. De prijsvergelijking geschiedde op basis van de verkoop aan de eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap. Met het oog op de vergelijkbaarheid werden de prijzen van de communautaire producenten en die van de ingevoerde producten zo nodig gecorrigeerd met betrekking tot vervoerkosten tot af fabriek of cif grens Gemeenschap. Voorts werden de invoerprijzen uitgaande van de beschikbare informatie gecorrigeerd door toevoeging van een marge voor de importeur, die de kosten omvat voor de douaneafhandeling, het laden, overladen en lossen, commissie, kredietkosten en de winst.

[Or. 8] Uit deze vergelijking bleek bij alle landen en exporteurs in kwestie sprake te zijn van prijsontersbiedingsmarges. [...]

[...]

5. Slotconclusie inzake schade

- (62) Het onderzoek van de economische resultaten van de communautaire bedrijfstak tijdens het onderzoekstijdvak toonde aan dat er tussen 1992 en augustus 1996 een daling was van de productie, de totale verkoop en het marktaandeel alsmede een daling in de werkgelegenheid, ondanks belangrijke herstructureringen die tot doel hadden de productiekosten te verlagen.

Deze herstructureringen en de bestaande maatregelen stelden de communautaire bedrijfstak in staat de bezettingsgraad te verhogen en de financiële resultaten te verbeteren die tijdens het onderzoekstijdvak echter negatief bleven (- 0,7 %) [...] en [...] onvoldoende waren om de communautaire bedrijfstak in staat te stellen haar levensvatbaarheid op lange termijn te waarborgen.”

Hoofdstuk F van de considerans van verordening nr. 2320/97 met het kopje „OORZAKELIJK VERBAND” luidt onder andere als volgt:

„1. Gevolgen van de invoer met dumping

a) Gecumuleerde gevolgen van de invoer uit de Tsjechische Republiek, Hongarije, Polen, Roemenië, Rusland en de Slowaakse Republiek

(63) Terwijl het verbruik in de Gemeenschap relatief stabiel bleef, steeg het totale marktaandeel van de gecumuleerde invoer uit de Tsjechische Republiek, Hongarije, Polen, Roemenië, Rusland en de Slowaakse Republiek met ongeveer 5,6 % procentpunten van 18,7 % in 1992 tot 24,3 % in het onderzoekstijdvak. Het marktaandeel van de communautaire bedrijfstak daalde daarentegen met ongeveer 7,9 procentpunten van 75,2 % tot 67,3 % in dezelfde periode. Aangezien voor ieder exportland een belangrijke mate van prijsonterschieding was vastgesteld en rekening houdend met het feit dat de toename van het marktaandeel van de invoer met dumping samenviel met de achteruitgang van de situatie van de communautaire bedrijfstak, wordt vastgesteld dat de gezamenlijke invoer van de zes betrokken landen negatieve gevolgen had voor de situatie van de communautaire bedrijfstak.

[...]

c) Verordening (EG) nr. 1322/2004 van de Raad van 16 juli 2004 tot wijziging van verordening (EG) nr. 2320/97 tot instelling van definitieve antidumpingrechten op naadloze buizen en pijpen, van ijzer of van niet-gelegeerd staal uit, onder meer, Rusland en Roemenië (PB 2004 L 246, blz. 10; hierna: „verordening nr. 1322/2004”):

[Or. 9] „Artikel 1

Aan verordening (EG) nr. 2320/97 wordt het volgende artikel toegevoegd:

„Artikel 8

De artikelen 1, 2 en 3 zijn niet meer van toepassing met ingang van 21 juli 2004.”

Hoofdstuk B van verordening nr. 1322/2004 met het kopje „VERBAND TUSSEN BESCHIKKING 2003/382/EG EN VERORDENING (EG) Nr. 2320/97” luidt onder andere als volgt:

„1. Procedure inzake een concurrentiebeperkende gedraging krachtens artikel 81 van het EG-Verdrag

(9) Bij beschikking 2003/382/EG (hierna de „mededingingsbeschikking” genoemd) werden verschillende EG-producenten beboet vanwege hun

betrokkenheid bij twee gevallen van inbreuk op artikel 81, lid 1, van het EG-Verdrag.

(10) Na de goedkeuring van de mededingingsbeschikking werd aanvankelijk geoordeeld dat een verband met verordening (EG) nr. 2320/97, zo er al een verband was, niet van dien aard was dat een heronderzoek van de bevindingen van die verordening noodzakelijk was. Na de publicatie van de mededingingsbeschikking heeft een belanghebbende de kwestie van een mogelijke invloed van de concurrentiebeperkende gedragingen op de geldende antidumpingmaatregelen aan de orde gesteld en nadere gegevens verstrekt over kwesties in verband met de conclusies inzake schade en oorzaak in verordening (EG) nr. 2320/97. Doel van onderhavige verordening is na te gaan of de mededingingsbeschikking gevolgen heeft voor de thans geldende antidumpingmaatregelen.

2. Product waarop de mededingingsbeschikking betrekking heeft

(11) De mededingingsbeschikking heeft betrekking op naadloze buizen en pijpen van koolstofstaal, vooral die voor de aardolie- en gasindustrie. Zij omvatten twee hoofdcategorieën, en wel transportbuizen (line pipes, LP's), enerzijds, en voor boringen bestemde buizen en pijpen, gewoonlijk „oil country tubular goods” of „OCTG” genoemd, anderzijds. Terwijl LP's zijn ingedeeld onder GN-code ex 7304 10, zijn OCTG's ingedeeld onder GN-code 7304 21.

(12) Het productbereik van het antidumpingonderzoek is breder dan dat van de mededingingsbeschikking. Bij vergelijking blijkt evenwel dat de producten die zijn ingedeeld onder GN-code ex 7304 10 10 en GN-code ex 7304 10 30, d.w.z. lijnpijp van de soort gebruikt voor olie- of gastransportbuizen met een externe diameter van niet meer dan 406,4 mm, zowel betrokken leken te zijn bij het antidumpingonderzoek als bij het mededingingsonderzoek, zelfs indien dit slechts voor een klein deel van de EG-markt voor het betrokken product het geval is. **[Or. 10]**

3. Betrokken producenten

(13) Aan het antidumpingonderzoek hebben tien EG-producenten medewerking verleend, die tezamen meer dan 90 % van de totale EG-productie van het onderzochte product vertegenwoordigden. Drie van de tien ondernemingen waren ook betrokken bij het onderzoek in verband met artikel 81, lid 1, van het EG-Verdrag.

4. Inbreuk gedurende de onderzoek- en de beoordelingsperiode

(14) Het onderzoek naar dumping en schade had betrekking op de periode van 1 september 1995 tot en met 31 augustus 1996 („onderzoekperiode”), terwijl het onderzoek in het kader van de antidumpingprocedure naar trends

die relevant waren voor de schadebeoordeling betrekking had op de periode van januari 1992 tot het eind van de onderzoeksperiode, namelijk 31 augustus 1996 („beoordelingsperiode”).

(15) Twee inbreuken hebben plaatsgevonden in de onderzoeksperiode en de beoordelingsperiode:

a) In het kartel EU-Japan hebben de betrokken producenten inbreuk gepleegd op artikel 81, lid 1, van het EG-Verdrag door samen met andere producenten deel te nemen aan een overeenkomst die onder meer de eerbiediging inhield van hun respectieve thuismarkten voor naadloze, van standaard-schroefdraad voorziene, OCTG's en LP's. De inbreuk duurde van 1990 tot 1995 ofschoon niet duidelijk bewezen kon worden wanneer in het jaar 1995 de operaties werkelijk werden beëindigd.

b) In een parallel Europees kartel hebben de producenten inbreuk gepleegd op artikel 81, lid 1, van het EG-Verdrag door, in de context van de onder a) genoemde concurrentiebeperkende gedraging, contracten te sluiten die hebben geleid tot het verdelen van leveringen van gladde OCTG-buizen. De inbreuk duurde van 1991 tot en met 1999 en van 1993 tot en met 1997 voor een van de bij het antidumpingonderzoek betrokken producenten.

(16) De in overweging 15 b) genoemde inbreuk is niet rechtstreeks van invloed op het antidumpingonderzoek, daar het betrokken product valt onder GN-code 7304 21, d.w.z. buiten het bereik van het antidumpingonderzoek.

(17) Met betrekking tot de in overweging 15 a) genoemde inbreuk is er een overlap in de tijd, van 1 september 1995 tot en met 31 december 1995, van de onderzoeksperiode van de antidumpingprocedure en de kartelvorming EU-Japan. Wat de beoordelingsperiode van de antidumpingprocedure betreft is er een overlap van januari 1992 tot en met 31 december 1995.

5. Analyse

(18) Zoals hierboven vermeld, valt de antidumpingprocedure en de concurrentiebeperkende gedraging gedeeltelijk samen in de tijd. Het product **[Or. 11]** dat het voorwerp vormde van de concurrentiebeperkende gedraging is voor een deel het product waarop het antidumpingonderzoek betrekking had (overweging 12). De onderzoeksperiode en de beoordelingsperiode van de antidumpingprocedure en de periode waarvoor een inbreuk op de mededingingsregels werd geconstateerd, overlappen elkaar gedeeltelijk (overweging 17). Ten slotte maakte een deel van de EG-producenten die bij de concurrentiebeperkende gedraging was betrokken ook deel van uit van de bedrijfstak van de Gemeenschap die bij de antidumpingprocedure was betrokken (overweging 13).

(19) Daar productbereik, betrokken ondernemingen en de periodes van de twee procedures slechts gedeeltelijk samenvallen, werd geconstateerd dat de concurrentiebeperkende gedraging in beperkte mate het antidumpingonderzoek heeft beïnvloed waarop de in 1997 ingestelde definitieve rechten waren gebaseerd. Wanneer de gegevens van de ondernemingen bij wie inbreuk op artikel 81, lid 1, van het EG-Verdrag is vastgesteld buiten beschouwing worden gelaten, blijken de resultaten vergelijkbaar te zijn met de resultaten die waren berekend aan de hand van de gegevens van de tien medewerkende EG-producenten, met inbegrip van de producenten die hadden deelgenomen aan bovengenoemde concurrentiebeperkende gedraging, hetgeen wil zeggen dat dan nog steeds sprake zou zijn geweest van schadeveroorzakende dumping. Het is daarom zeer onwaarschijnlijk dat de concurrentiebeperkende gedraging van de EG-producenten van aanmerkelijke invloed is geweest op de oorspronkelijke bevindingen van het antidumpingonderzoek. Er kan evenwel niet met zekerheid worden gesteld dat de marktomstandigheden als geheel zonder het bestaan van deze concurrentiebeperkende gedraging dezelfde zouden zijn geweest.

6. Conclusie

(20) Gezien het bovenstaande verdient het aanbeveling de bij verordening (EG) nr. 2320/97 vastgestelde maatregelen niet langer toe te passen. Dit is in overeenstemming met de beginselen van behoorlijk bestuur en goede administratieve praktijk. Bovendien wordt erop gewezen dat in de context van de lopende tussentijdse herzieningsprocedure en herzieningsprocedure bij het vervallen van de maatregelen in de nabije toekomst nieuwe conclusies zullen worden getrokken die een beoordeling mogelijk zullen maken aan de hand van gegevens die duidelijk niet zijn beïnvloed door de concurrentiebeperkende gedraging. Totdat de lopende herzieningsonderzoeken zijn afgesloten, dienen de rechten niet langer te worden geheven. Uit het bovenstaande volgt bovendien dat de thans geldende verbintenissen in afwachting van de resultaten van de lopende herzieningsprocedures niet langer moeten worden toegepast.

[...]

2. Relevantie van de prejudiciële vraag

Voor zover verzoekster in eerste instantie stelde dat de door haar in de litigieuze jaren ingevoerde pijpen niet binnen de werkingssfeer van verordening nr. 2320/97 vallen, aangezien deze in feite andere eigenschappen hadden dan zij bij de invoer had verklaard, kan haar beroep in het licht van artikel 199, lid 1, van de uitvoeringsverordening bij het douanewetboek niet slagen. Er zijn geen monsters genomen van de betrokken producten. Verzoekster wil met de in de loop van de

procedure overgelegde bewijzen aantonen dat de ingevoerde [Or. 12] pijpen (ook) warm kunnen worden geproduceerd. Ook al kan zonder verdere bewijsgeving ervan worden uitgegaan dat haar beweringen op waarheid berusten, verandert dit niets aan de feitelijke en juridische situatie. Uit de theoretische mogelijkheid dat de ingevoerde goederen ook op andere wijze hadden kunnen worden geproduceerd, volgt namelijk niet automatisch dat de betrokken goederen ook inderdaad volgens die methode en niet volgens de bij de invoer aangegeven, eveneens mogelijke methode zijn geproduceerd. De beslechting van het geschil hangt dus af van de vraag of verordening nr. 2320/97 al dan niet geldig is.

3. Juridische overwegingen van de Senat met betrekking tot de prejudiciële vraag

De Senat is in wezen van mening – alhoewel enige twijfel blijft bestaan – dat verordening nr. 2320/97 van toepassing is ondanks de overlappingsen tussen de antidumpingprocedure die ten grondslag lag aan verordening nr. 2320/97 en de concurrentieverstorende gedragingen die zijn vastgesteld bij de beschikking van de Commissie 2003/282/EG van 8 december 1999. Hij koestert echter twijfels omtrent de vraag of de redenen die de Raad ertoe hebben bewogen de artikelen 1 tot en met 3 van verordening nr. 2320/97 bij verordening nr. 1322/2004 vanaf 21 juli 2004 niet meer van toepassing te verklaren, ook gevolgen hebben voor de geldigheid van verordening nr. 2320/97 voor het verleden, voor zover de Raad bij de vaststelling van die verordening rekening had kunnen of moeten houden met het feit dat de Commissie een onderzoek had ingeleid naar het bestaan van eventuele concurrentieverstorende gedragingen.

Volgens artikel 3, lid 7, eerste volzin, van verordening nr. 384/96 dienen andere bekende factoren dan de invoer met dumping, waardoor de bedrijfstak van de Gemeenschap ook schade kon hebben geleden, eveneens te worden onderzocht om te voorkomen dat door deze andere factoren veroorzaakte schade wordt toegeschreven aan de invoer met dumping. Als „bekende” factoren in de zin van die bepaling kunnen volgens de Senat alleen maar definitieve positieve bevindingen worden beschouwd, maar geen speculatieve veronderstellingen.

a) Op het tijdstip van vaststelling van verordening nr. 2320/97 op 17 november 1997 had de Commissie haar beschikking 2003/382/EG (van 8 december 1999) nog niet voorgelegd en was de procedure ter zake ook nog niet op gang gebracht. Dit gebeurde pas na de vaststelling van de litigieuze verordening, bij besluit van de Commissie van 20 januari 1999. Dat betekent dat de Raad bij de vaststelling van de antidumpingverordening naar alle waarschijnlijkheid geen kennis had van de (later bij de mededingingsbeschikking bestrafte) kartelafspraken, de inleiding van een procedure ter zake, de uitkomst ervan, noch het hieraan gegeven gevolg. Op dat tijdstip was het onderzoek inzake de concurrentieverstorende gedragingen nog niet afgerond, noch een daadwerkelijke inbreuk vastgesteld.

b) Er blijft echter twijfel bestaan voor zover de Commissie voorafgaande aan de inleiding van de procedure die uitmondde in de mededingingsbeschikking, blijkens de considerans ervan op 25 november 1994 een beschikking heeft vastgesteld uit hoofde waarvan ambtenaren van de Commissie en vertegenwoordigers van de mededingingsautoriteiten van de betrokken lidstaten op 1 en 2 december 1994 verificaties hebben verricht bij verschillende ondernemingen om vast te stellen of er sprake was van een inbreuk op artikel 85 (thans artikel 81) van het EG-Verdrag. De vraag is derhalve of **[Or. 13]** en in hoeverre de Raad kennis had moeten hebben van de beschikking van de Commissie van 25 november 1994 en/of de omstandigheden die tot die beschikking hebben geleid. Mocht hij dergelijke kennis hebben gehad, rijzen de vragen of hij in de antidumpingprocedure naar behoren rekening heeft gehouden met die kennis, of hij de antidumpingprocedure had moeten schorsen, of hij in voorkomend geval zelf een onderzoek naar mogelijke concurrentieverstorende gedragingen in het kader van het antidumpingonderzoek had moeten verrichten of dat hij bestaande onzekerheden omtrent de feiten als aanleiding had moeten nemen om alternatieve berekeningen uit te voeren en/of uit voorzorg te voorzien in een aftrek.

(1) Volgens de Senat vloeit uit artikel 3, lid 7, eerste volzin, van verordening nr. 384/96 geen recht voort dat speculatief moet worden geanticipeerd op de uitkomst van een lopend onderzoek, noch een recht dat vóór de vaststelling van een antidumpingverordening alle mogelijke relevante onderzoekprocedures betreffende concurrentieverstorende gedragingen moeten worden afgewacht. Indien dat laatste het geval zou zijn, zou de Raad door ieder onderzoek – los van de uiteindelijke uitkomst ervan – in zijn handelingen worden beperkt, waardoor doeltreffende antidumpingmaatregelen vanwege de duur van de betrokken procedures feitelijk onmogelijk zouden worden. In het licht van de gewenste bestuurlijke efficiency kan van de Raad ook niet worden verwacht dat hij een eigen, als het ware parallel, onderzoek verricht. Dit te meer aangezien hij ook dan, net als bij onderzoeken van de Commissie, de afloop van de procedures zou moeten afwachten, die vanwege de hiermee gepaard gaande vertragingen de verwezenlijking van antidumpingmaatregelen feitelijk onmogelijk zouden maken.

(2) Dat betekent dat in gevallen waarin onzekerheid bestaat omtrent de feiten, uit artikel 3, lid 7, eerste volzin, van verordening nr. 384/96 hooguit een recht kan worden afgeleid op een toereikende onzekerheidsaftrek. Nu wordt in punt 19 van de considerans van verordening nr. 1322/2004 het volgende geconstateerd: „Wanneer de gegevens van de ondernemingen bij wie inbreuk op artikel 81, lid 1, van het EG-Verdrag is vastgesteld buiten beschouwing worden gelaten, blijken de resultaten vergelijkbaar te zijn met de resultaten die waren berekend aan de hand van de gegevens van de tien medewerkende EG-producenten, met inbegrip van de producenten die hadden deelgenomen aan bovengenoemde concurrentiebeperkende gedraging, hetgeen wil zeggen dat dan nog steeds sprake zou zijn geweest van schadeveroorzakende dumping”. Tegen die achtergrond kan in casu ervan worden uitgegaan dat een eventueel in aanmerking te nemen

onzekerheid door de toegepaste berekeningsmethode naar behoren is opgevangen. Hier komt nog bij dat reeds bij de vastlegging van het antidumpingrecht voor de betrokken pijpen van Russisch fabrikaat in de betrokken verordening sprake was van een grote onzekerheid omtrent de feiten omdat de Russische producenten geen medewerking hadden verleend. De verordeninggever beschikt over een ruime beoordelingsbevoegdheid, vooral wanneer de betrokken producenten niet meewerken. Uit de considerans van verordening nr. 2320/97 blijkt duidelijk dat de destijds bij de antidumpingonderzoeken betrokken Russische ondernemingen geen van allen voldoende medewerking hebben verleend om de oorzaak en de omvang van de schade door de invoer met dumping uit Rusland nauwkeuriger te kunnen bepalen (punten 29 en volgende). De aangenomen dumpingmarge en de daaruit afgeleide antidumpingrechten voor de invoer van de betrokken producten van Russisch fabrikaat waren dus in wezen gebaseerd op een schatting, die wordt gekenmerkt door het feit dat afwijkingen van de daadwerkelijke feiten op de koop toe worden genomen. Tegen die achtergrond kan volgens de Senat reeds in feitelijk opzicht niet worden gesteld dat de Raad de situatie onjuist heeft beoordeeld **[Or. 14]** door geen rekening te houden met de door de Commissie ingeleide onderzoekprocedure wegens eventuele inbreuken op de mededingingsregels. Aangezien de Russische ondernemingen geen medewerking verleenden, had er ook geen vergelijking kunnen worden verricht tussen een marktsituatie mét concurrentieverstorende gedragingen en een situatie waarin wordt uitgegaan van rechtmatige handelingen van de (betrokken) EG-producenten. Ook in dat geval was hooguit een schatting mogelijk geweest. Gezien de ruime beoordelingsbevoegdheid van de Raad kan in de visie van de Senat ervan worden uitgegaan dat dergelijke onzekerheden in het geval van een sowieso te verrichten schatting van de omvang van de schade die door het beoogde antidumpingrecht dient te worden opgevangen, reeds voldoende (mede) wordt gecompenseerd.

Gezien het voorgaande is de Senat in wezen van opvatting dat de overlappings van de twee procedures geen nietigheid tot gevolg hebben. Niettemin blijft een zekere twijfel bestaan omtrent de vraag of de verordening – zoals verzoekster stelt – niet alleen al ongeldig is voor zover de hieraan ten grondslag liggende omstandigheden (inbreuken op de mededingingsregels respectievelijk het naar aanleiding daarvan ingeleide onderzoek), ook al hadden deze geen gevolgen, als feitelijke grondslag buiten beschouwing zijn gelaten. Relevant is in dit verband vooral ook dat de Raad zich genoopt zag de litigieuze verordening bij verordening nr. 1322/2004 aldus te wijzigen dat de artikelen 1 tot en met 3 ervan vanaf 21 juli 2004 niet meer werden toegepast, en dit hoewel hij ervan uitging dat het uiterst onwaarschijnlijk was dat de concurrentieverstorende gedragingen van de EG-producenten voelbare gevolgen hadden gehad voor de oorspronkelijke conclusies van het antidumpingonderzoek. Indien de Raad echter bij verordening nr. 1322/2004 heeft besloten de in casu relevante artikelen van de antidumpingverordening met het oog op de conclusies van de Commissie in beschikking 2003/382/EG niet meer toe te passen, rijst de vraag of het door de Commissie ingeleide onderzoek niet ook voor de tijd vóór 21 juli 2004 gevolgen

had voor de geldigheid van verordening nr. 2320/97. Derhalve heeft de Senat besloten het Hof overeenkomstig artikel 267 VWEU te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de in het dictum van deze beschikking genoemde vraag.

[OMISSIS]